

Het Diesveldpad

De beste manier om kennis te maken met Otegem is een mooie wandeling door het hedendaagse Otegem. Waar natuur en wonen nog goed samen gaan. Maar tijden veranderen en ook in Otegem wordt veel gebouwd. Het is maar de vraag of we die "schone plekke" om te leven kunnen bewaren voor onze kinderen en kleinkinderen. Enkele zaken in deze wandeling zal men misschien niet terug vinden door afbraak en vernieuwing van bestaande panden, o.a. een kapelletje in de Zolderstraat, maar de mooie natuur is zeker een aanrader.

Diesveld was vroeger een kasteel, "Kasteel te Diesvelt". Nu rest enkel nog de mooie inrijpoort en de kelder. De Diesveldstraat is de enige straat die aan het historisch verleden van Otegem herinnert. Daarom werd aan dit pad ook deze naam gegeven. Over de naam Diesveld is er enige discussie. De bewoners van de hoeve houden het op Diesvelt, met een "t".

Otegem, het kleinste dorp van de fusiegemeente Zwevegem heeft geen rivier, geen grote baan en geen industrieterrein of station. Maar het ligt wel uitgestrekt op de brede heuvelrug tussen Schelde en Leie en heeft na 1000 jaar zijn schilderachtige landelijkheid bewaard. De Otegemnaar is dan ook fier op het oude volksversje: "*Tiegem, berg en dal, Yvegem lang en smal, maar Otegem, de fleure van al*".

We zijn er dan ook van overtuigd dat de wandelaar dit schilderachtig dorp met zijn prachtige vergezichten zal bewonderen. Het inspireerde de grote schrijver Stijn Streuvels voor zijn meesterwerk: "Het leven en de dood in den ast". Ook de Vlaschaard werd hier verfilmd.

Veel koeiplekskes, streek dialect voor kleine boerderijtjes, zijn er niet meer. Maar de meeste kappelletjes zijn gebleven en vertellen elk hun eigen verhaal. We wandelen langs vervallen cichoreiasten en plekjes waar vroeger een molen stond. Laten we samen op pad gaan en genieten.

De wandeling

begint aan de kerk van Sint-Amandus en Sint-Anna, op een kleikop gebouwd in 1789 tijdens de Franse revolutie. De naam van de toenmalige notabelen vind je gebeiteld in witsteen aan het kerkportaal. De kerk is uitzonderlijk naar het zuiden gericht. Ze heeft voor de streek een ongewone bouwstijl en het loont de moeite om even naar binnen te gaan. In Wakken staat een bijna identieke kerk, van dezelfde architect trouwens.

Wanneer we de kerk buitenkomen, zien we de mooie kerkomtrek. We nemen links de St-Annastraat, in de volksmond nog steeds de "kaffiestraat" genoemd.

In deze straat komen we wat verder aan nr 16, het huis van de laatste kerkbaljuw August Defrenne, die nu herleeft in de Otegemse reus Gustie Frintjies. Zijn moeder Ursula Dermaut werd in 1936 gevierd als Otegems eerste honderdjarige.

Na 200 m staat in een bocht de kruiskapel St-Annastraat, vroeger de laatste halte in de H. Sacramentsprocessie. Bij de boerderij draaide vroeger een stampkotmolen of Stampersmolen.

Langs de boerderij loopt een veldweg met "stapstientjes", een echte kerkwegel, langs een doornhaag naar beneden tot aan de Zolderstraat.

Voor onze ogen ontrolt zich een stukje Leiedal. In de verte naar rechts ligt het industriegebied van Deerlijk-Vichte-Waregem. Links heb je een zicht op het prachtige Banhoutbos van Heestert.

Aan het einde van het wegeltje slaan we links af in de Zolderstraat. Een paar flauwe bochten verder komen we rechts aan de langste veldwegel van Otegem (600m) die de plaats met het Zaveleinde verbindt. Deze veldwegel is een strook van de Mountainbikeroute van Bloso.

Aan het einde van deze veldweg komen we op een macadamweg die we rechts opgaan. Deze weg was vroeger de prachtige kasteeldreef.

Rechts van ons zien we een vijver in de weide. Links ligt een laag veld waar historische vondsten gedaan werden, o.a. afslagen van silexstenen en krabbers. Voor ons de Diesveldhoeve.

Zo komen we aan de historische inrijpoort van het vroegere Kasteel te Diesvelt die door menig kunstenaar werd vereeuwigd.

De hoeve ligt op de grens met Ingooigem. Hier is Otegem op zijn smalst. 850 m scheidt ons van Heestert. We komen even op onze stappen terug en nemen de asfaltweg rechts die ons doorheen het Zaveleinde voert.

Een paar honderd meter verder komen we op een kruising in een flauwe bocht waar links een oud hoekhuis staat, de vroegere herberg De Sterre. Dit was het eerste lokaal van Voetbalvereniging Blauwvoet Otegem, die in 1933 in competitie kwam. Het huis dateert van 1783.

Uitbreiding wandeling

Hier kan je een uitbreiding van de wandeling maken door de Latenhoek. Je slaat rechts de Zavelstraat in tot aan de Snoekstraat. Daar ga je links af. Je wandelt nu op de scheidingslijn tussen Otegem en Vichte. Langs de weg zijn in het kader van de boomplantactie van de gemeente Zwevegem 50 essen geplant.

Verderop kom je rechts van de straat aan een wachtbekken om de overstromingen van de Kasselrijbeek te voorkomen. Laat de Kasselrijstraat links liggen en volg de Snoekstraat tot je op het einde in de Vichtestraat komt. Daar sla je links af.

Wat verder kun je verpozen in de nieuwe Stropuyt, een pleisterplaats voor wandelaars en fietsers. We gaan door tot aan de hoek Diesveldstraat en Vichtestraat, waar de vroegere afspanning de Stropuyt stond.